

- 2) Skal — i tilfælde af, at det bekræftes, at der skal træffes rimelige forholdsregler for at undgå selve den lange forsinkelse — artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fortolkes således, at luftfartsselskabet for at afværge forpligtelsen til at betale kompensation i henhold til forordningens artikel 7, ved transport af passagerer med en flyforbindelse, som består af to (eller flere) flyvninger, kun skal træffe rimelige forholdsregler for at undgå forsinkelsen af den flyvning, som det selv gennemfører, og som risikerer en mulig forsinkelse, eller at det desuden skal træffe rimelige foranstaltninger for at undgå en lang forsinkelse for den enkelte passager på det endelige bestemmelsessted (f.eks. ved at undersøge muligheden for ombooking til en anden flyforbindelse)?
- 3) Skal artikel 5, 6, 7 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fortolkes således, at det transporterende luftfartsselskab i tilfælde af en lang forsinkelse på det endelige bestemmelsessted — hvis det vil afværge forpligtelsen til at betale kompensation i henhold til forordningens artikel 7 — skal påstå og dokumentere, at det har truffet rimelige foranstaltninger for at ombooke passageren til en flyforbindelse, hvormed den pågældende kan forventes at nå det endelige bestemmelsessted uden lang forsinkelse?

(¹) EUT L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 1. december 2017 — Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola Pohjois-Savo — Kainuu ry

(Sag C-674/17)

(2018/C 063/10)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola Pohjois-Savo — Kainuu ry

Andre procesdeltagere og parter: Suomen riistakeskus, Risto Mustonen og Kai Ruhanen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan det henset til ordlyden af habitatdirektivets (¹) artikel 16, stk. 1, litra e), tillades, at der på grundlag af ansøgninger fra enkelte jægere udstedes regionalt begrænsede dispensationer til såkaldt bestandsplejende jagt?
- Har det betydning for vurderingen af dette spørgsmål, at skønsudøvelsen i forbindelse med afgørelsen om dispensationerne retter sig efter en national bestandsplejeplan samt efter den i en bekendtgørelse fastsatte øvre grænse for antallet af nedlagte dyr, inden for hvilken der hvert år kan tildeles undtagelsestilladelser for medlemsstatens område?
- Kan der ved vurderingen tages hensyn til andre aspekter såsom målsætningen om at hindre skader på hunde og øge den generelle tryghedsfølelse?
- 2) Kan tildeling af dispensationer til bestandsplejende jagt som omhandlet i det første spørgsmål begrundes med, at der for at forhindre krybskytterier ikke findes nogen anden brugbar løsning som omhandlet i habitatdirektivets artikel 16, stk. 1?

- Kan der i så fald tages hensyn til de praktiske vanskeligheder ved at kontrollere ulovligt krybskytteri?
 - Er målsætningen om at hindre skader på hunde og øge den generelle tryghedsfølelse muligvis også af betydning ved vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt der findes en anden brugbar løsning?
- 3) Hvordan skal den i habitatdirektivets artikel 16, stk. 1, nævnte betingelse vedrørende den pågældende bestands bevaringsstatus vurderes i forbindelse med tildeling af regionalt begrænsede dispensationer?
- Skal bevaringsstatus for en art vurderes både i relation til et bestemt område og i relation til hele medlemsstatens område eller i relation til et endnu større udbredelsesområde for den pågældende art?
 - Er det muligt, at de i habitatdirektivets artikel 16, stk. 1, fastsatte betingelser for at udstede en dispensation er opfyldt, selv om en arts bevaringsstatus ud fra en objektiv vurdering ikke kan anses for gunstig i direktivets forstand?
 - Såfremt ovenstående spørgsmål besvares bekræftende: I hvilken situation kan dette komme i betragtning?

(¹) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT 1992, L 206, s. 7).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Ploiești (Rumænien) den 1. december 2017 — Oana Mădălina Călin mod Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul Român — Ministerul Finanțelor Publice og Administrația Fondului pentru Mediu

(Sag C-676/17)

(2018/C 063/11)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Ploiești

Parter i hovedsagen

Appellant: Oana Mădălina Călin

Appelindstævnte: Direcția Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Dâmbovița, Statul Român — Ministerul Finanțelor Publice og Administrația Fondului pentru Mediu

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 4, stk. 3, TEU, der henviser til princippet om loyalt samarbejde, artikel 17, 20, 21 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 110 TEUF, retssikkerhedsprincippet, ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet, der følger af princippet om procesautonomi, fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, og navnlig artikel 21, stk. 2, i legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, således som den er fortolket af Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ) — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (kassationsdomstol — Afdelingen med kompetence til besvarelse af retlige spørgsmål) i sin afgørelse nr. 45/2016, hvorefter fristen for at indgive anmodning om genoptagelse i henhold til bestemmelserne i artikel 21, stk. 2, i lov nr. 554/2004 er en måned og løber fra datoen for forkyndelse af den endelige dom, af hvilken der anmodes om genoptagelse?